

[Madsen-Mygdal.]

andet Land kan gøre det — derfor kan de konkurrere —, skønt Produktionspriserne her i Landet er højere end noget andet Sted.

Derimod vil der ske det — nu kan de Herrer fra Regeringens Side taget meget overlegent paa dette, men vi faar se, hvem der faar Ret —, der vil ske det, at danske Landbrugere under de nuværende Forhold, tvungne af den haarde Nødvendighed, maa melde Pas som Forbrugere. Der er ikke her Tale om, hvad de vil eller ikke vil. Det lader sig simpelt hen ikke gøre at afholde Udgifterne efter et Prisniveau paa ca. 200, naar Indtægterne fastsættes efter det almindelige Verdensprisniveau paa ca. 100. Der vil utvivlsomt, hvis de nuværende Forhold fortsættes, hvis Regeringen modsætter sig Tilpasningen, og hvis en saadan Tilpasning heller ikke finder Gehør i de Organisationer, som er Hindringen, ikke blot Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationer i Fællesskab, men ogsaa Leverandørernes og de handelendes Organisationer, der fastsætter Priserne, ske det, at der opstaar en Kløft i vort Folk. Der er ingen Grund til at kaste Bebrejdelser mod hinanden, saa maa hver prøve, hvad der er det rigtigste. Jeg siger kun her, at efter min Opfattelse bliver det en mægtig Ulykke for begge Parter.

Jeg maa maaske her indskyde en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, der sagde, at jeg havde ikke gjort opmærksom paa, hvilke Foranstaltninger Staten skulde træffe for at sænke Produktionsprisen. Nej, jeg tror ikke, at Staten direkte vil kunne øve nogen Indflydelse i Retning af Sænkning af Produktionspriser, Arbejdspriser og Varepriser. Det kommer alt sammen. Hvis Livet kræver det, vil selv de stærkeste Organisationer til sidst blive nødt til at bøje sig. Men det, jeg har krævet, og det, jeg tror, Befolkningen i stedse stigende Tal vil kræve af Staten, er, at den Fordyrelse af Produktionen, som de efter Pristallet alt for store offentlige Udgifter bevirker, skal ophøre, og disse store offentlige Udgifter gennem Stat og Kommune har alene Lovgivningen, altsaa Regering og Rigsdag, Afgørelsen af, og der har Regering og Rigsdag sit Ansvar.

Jeg vender mig saa igen til Statsministeren, der udtalte sig videre om Arbejdsløsheden og sagde, at den, som bekendt, har været størst i 1927—28. Jeg troede egentlig, at naar Statsministeren vilde udtale sig om det Spørgsmaal, som interesserer ham saa stærkt, vidste han lidt bedre Besked. Nej, som bekendt havde Arbejdsløsheden

sit Toppunkt i December 1926. Jeg staar her med Arbejdsløshedstallene fra alle Maanederne fra 1924 til 1930. Det højeste Tal findes i December 1926; da var Arbejdsløshedstallet 92784. Fra den Maaned gik det nedefter, ligesom det indtil da var steget. Den højtærede Statsminister ved nok, hvad der skete i December 1926. Der foregik et Regeringsskifte, da gik den første socialdemokratiske Regering af, og der kom en Venstreregering.

Men i denne Forbindelse fremsatte den højtærede Statsminister en Udtalelse, som jeg maa sige virkede i høj Grad forbløffende. Jeg var næsten ved at tabe Vejret, skønt jeg er vant til meget fra den Side. Statsministeren sagde: Vi har aldrig givet Venstreregeringen Skyld for Arbejdsløsheden, og han føjede til: hvis jeg havde gjort det, havde jeg været Idiot. Jeg maa jo sige, at det er en stærk Karakteristik, den højtærede Statsminister giver af sig selv dér, for jeg tror dog ikke, der er mange i denne Sal, der vil frikende Statsministeren for at have beskyldt Venstreregeringen for at have et stort Ansvar for Arbejdsløsheden.

Det var Omkvædet paa alle de Taler, vi hørte her i Venstres Regeringstid, og det glæder mig naturligvis, at den højtærede Statsminister nu, da han sidder paa Ministerbænken, har forbedret sig i saa Henseende. Han nærmer sig noget til vort Standpunkt. Vi har altid hævdet, at det ikke direkte var Regeringen, som havde Skylden, selv om naturligvis Regeringens Politik, navnlig dens økonomiske Politik i Henseende til at lette Byrderne eller øge Byrderne for Erhvervs livet, spiller en stor Rolle for Arbejdsløsheden. Det har ogsaa vist sig, at Arbejdsløsheden steg under den første socialdemokratiske Regering og naaede sit Højdepunkt, lige da den gik af. Nu ser vi igen Arbejdsløsheden stige: (Statsministeren [Stauning]: Naa, gør den det?). Ja, den er i April Maaned i Aar godt og vel 20 000 større end i April forrige Aar. Det er dog en Stigning, men den regner Statsministeren maaske ikke med. Jeg tror ganske sikkert, at den højtærede Statsminister kommer til at erkende, at hvis Regeringen fremdeles modsætter sig Tilpasningspolitikken og Tilpasningen af de offentlige Udgifter, som navnlig er Regeringens Ansvar, saa vil Statsministeren, der har sikret sig et langt Liv som Statsminister, saa langt som Valgperioden tillader det, faa at se, at der bliver ogsaa Stigning i denne den anden socialdemokratiske Regerings Tid.

Den højtærede Statsminister talte om, hvad Regeringen har gjort for at fremme